

Hällefors hunden

Årgång 00 nr 1

Bilder från förr

Innehåll

Tidningsredaktionen	2
Ledaren	3
Till Stellan Anderssons minne	5
Att välja älghundsvälp	6
Avelspolicy för SKK	8
Logi !	10
Årsstämma	10
Bilder från förr	12
Berättelsen om ett eftersök	14
Kända parningar	17
Björnjakt i Sorselemarkerna	18
Nytt upprop till alla medlemmar.	20
Medlemserbjudande	21
Hjäälp!!	22
Hällekryss	23

*Hälleforsaren
godkänd ras*

Styrelsen

Register- Jan-Erik Bjermkvist
hållare Lögdö 4171
Sekreterare 860 33 Bergeforsen
(avelsråd) Tel: 060-80420
mail: janerik.bjermkvist@sundsvall.nu

Ordföranden Leif Gulin
(avesråd) Silvägen 7
860 30 Sörberge
Tel: 060-578743
mail: leif.gulin@fat.sca.se

Ledamot: Kent Lindgren
Rödögården 1647
835 92 Krokombro
Tel: 063-34380
mail: kl-transport.ostersund@telia.com

Kassör: Bo Tobiasson
(ledamot) Lärkstigen 11
918 31 Sävar
Tel: 090-503 06

Suppleant Kent Andersson
Hammarvägen 15
712 32 Hällefors
Tel: 0591-51519
mail: andersson.kent@telia.com

Ledamot Nils Bäcklin
Tisnarbadens 24
641 91 KATRINEHOLM
Tel: 0150-344 218
mail: ann-mari.backlin@ebox.tninet.se

Suppleant Börje Gravsjö
Born 35
795 00 Rättvik
0248-14132
mail: 0248.14132@telia.com

Tidningsredaktionen

Så var det dags för åttonde numret av vår medlemstidning. I detta nummer tar vi upp det kommande årsmötet i Hällefors samt registreringen av Hälleforsaren i SKK. Läs även om Wåge och Nalles långa och spännande eftersök. Vår ständiga önskan är att få fram fler skribenter i tidningen, vi ser gärna att Du fattar pennan och skriver ner några rader! Ni som ska skicka in korsord eller beställa böcker och inte vill klippa sönder tidningen så går det naturligtvis lika bra att skicka in en kopia.

Märit

Jan-Erik Bjermkvist (uppgiftsinsamlare)
Lögdö 4171
860 33 Bergeforsen
Tel: 060-80420
email: janerik.bjermkvist@sundsvall.nu

Märit Truuts (formgivning)
Ruskemåla gård 306
382 91 Nybro
Tel: 0481-12112, Fax: 0481-17001
email: marit.truuts@training.telia.se

Ledaren

Ett stort grattis till er alla som äger en hälleforshund. Nu är det klart med rasgodkännandet! Den 7 april beslutade SKK:s centralstyrelse att erkänna hälleforshunden för registrering i deras annexregister. Hälleforshunden utgör härmed en egen älghundras, godkänd av SKK.

Vi har med detta erkännande uppnått ett av de mål som angavs vid Hälleforshundklubbens bildande i Gulsele 1994. Uppmuntrade av denna framgång skall vi nu i samråd med SKK och SÄK, med förnyande krafter fortsätta arbetet för och med rasens fortsatta utveckling.

Redan då klubben bildades bedömdes ett noggrant planerat avelsarbete vara det nödvändiga fundament som hälleforshundens framtid skulle vila på och klubbstyrelsens tidiga utnämmande av avelsråd är ett tydligt uttryck för detta. Mycket snart blev det självklart för flertalet tikägare att avelsrådet skulle kontaktas för rådgivning innan parning och idag är ca 90% av valpkullarna ett resultat av sådana konsultationer. Siffran är glädjande hög men bör vara ännu högre. Min uppfattning är att alla valpar som under de närmaste åren blir registrerade som äkta hälleforshundar skall vara resultaten av avelsrådets rådgivning. Det är av största vikt att klubbens avelsråd har full kontroll över avelsarbetet. Vi befinner oss nu mitt i ett skede då rasens effektiva avelsbas håller på att breddas samtidigt som vi försöker bevara, förstärka och utveckla de goda rasegenskaperna hos hälleforshunden. Målet är ett ökat antal blodslinjer där rasens genetiska variation är säkerställd.

Vilka är det då som skall genomföra detta arbete och vilka verktyg finns att tillgå? Det är vi själva och våra hundar som skall göra arbetet! Arbetet består i huvudsak av jakt – så mycket det bara går. Bara genom att jaga med hundarna så kan vi pröva deras förmåga att klara av uppgifter de är födda till att utföra. Under långa och krävande jakt dagar brukar fysiska och/eller psykiska brister låta visa sig, ifall sådana finnes. En nödvändig förutsättning är givetvis att hundarna har övats och tränats i tillräcklig omfattning för att de skall kunna göra sig själva rättvisa. Hundarnas jaktliga förmåga bedöms och dokumenteras lämpligast vid jaktprov på älg. Under hösten –99 godkände SÄK att vi med hjälp av deras domare kunde genomföra inofficiella jaktprov på älg med hälleforshundar. Informationen om denna möjlighet nådde många av jägarna och domarna först sent under hösten, vilket troligen bidrog till att antalet genomförda prov blev lågt. Min förhoppning är att vi under kommande höst till fullo skall nyttja den möjlighet som rasgodkännandet ger. Gå med i din lokala älghundklubb och anmäl din hund till ett eller flera jaktprov i höst! Jaktproven är och förblir det vassaste instrumentet i avelsarbetet.

Eventuell genetisk belastning i form av ärftlig sjukdom eller annan defekt måste också dokumenteras och inrapporteras. Den enkät som alla medlemmar fick för någon vecka sedan skall ses som ett komplement och inte en ersättning för jaktprov, utställningar och veterinärbesiktningar. Enkäten ger oss dessutom viktig information om den jaktliga förmågan hos unga hundar och hos hundar som av olika skäl inte har, eller kommer att bli bedömda vid ett jaktprov.

Klubbens egna avelsråd är det verktyg vi skall använda oss av, dit skall information, rapporter och dokument sändas som berör hundarnas kvalitéer och egenskaper.

Med anledning av att hälleforshunden är godkänd för registrering i SKK:s annexregister så kommer vi ifrån klubben att sammanträffa med representanter från SKK och SÄK för att behandla frågor som berör registreringsbestämmelser, prov- och utställningsverksamhet o.d. Mera om detta i nästa nummer som planeras till månadsskiftet augusti/september.

Framför oss ligger nu årsstämman. Endast om några veckor, lördagen d.10 juni, möts vi i Hällefors. Som vanligt börjar vi dagen med att mönstra hundar. Lennart Holmsten är domare även detta året, vilket borgar för en god bedömning. Lennart Holmsten är tveklöst den älghunddomare som har sett och bedömt flest hälleforshundar. Under eftermiddagens stämma kommer Karl-Gunnar Lindqvist, orf. i Bergslagens Älghundklubb att informera oss om deras verksamhet. Viktig information då hälleforshunden nu är på väg att bli en av SÄK erkänd älghundras.

Jag hoppas att ni, precis som jag själv, ser fram emot den 10 juni och att vi då får tillfälle att träffas så många som möjligt.

VÄL MÖTT I HÄLLEFORS

Leif

Gey född 51 uppf Martin Norman, Fredriksberg Hunden ägdes av Karl Holmgren västby, Helgum i Västernorrland. Hunden på bilden är till sin typ en god representant för dagens hälleforsare.

Till Stellan Anderssons minne

En av Sveriges i särklass kunnigaste och populäraste journalist Stellan Andersson är död. Han insomnade den 5 april 2000, efter ett tappert kämpande med olika sjukdomar under lång tid.

Bland svenska jägare, har Stellan som jaktjournalist medverkat till att sprida kunskaper om jakt och hundar på ett lättförståeligt sätt. Han har medverkat i alla större jaktidskrifter. Med sin sakkunskap, sitt omdöme och orädda sätt är han oförglömlig.

De kanske mest omtyckta spalterna är hans svar på läsarnas problem under rubriken "Hundfrågan". Åtskilliga är de jägare som tack vare Stellan fått hjälp med juridiska expertlösningar. Som författare har han på ett lättläst och överskådligt sätt skildrat allt som har med jakt och hundar att göra.

Han producerade ett trettiotal böcker, de flesta faktaböcker.

Han har varit något av ambassadör för "Hällefors-hunden". Jag vet att Hälleforsaren låg honom mycket varmt om hjärtat, tyvärr fick han inte chansen att skriva om denna hundras godkännande som officiell ras.

Jag gör mig här som tolk för hela Hällefors-hundklubben när jag vill tacka denne glade, generöse tillskyndare i hund och jaktfrågor för hans stora arbete. Men kanske mest av allt för Stellan som person. Utan Stellan blir aldrig jägar-Sverige som förut.

Nils Bäcklin

Stellan Andersson, känd jaktskribent, under sitt besök vid årstämman i Gulsele 1999

Att välja älghundsvulp

En del människor är mycket medvetet noggranna vid val av kylskåp. Volym, kapacitet, utseende, energiåtgång, fackstruktur och garantier. Livstiden på ett kylskåp är drygt tio år normalt. Och det står där det placeras. Tyst. Sommar som vinter. Fungerande.

Att välja älghundsvulp är en grannlaga uppgift. Svårare och viktigare än att välja kylskåp. Ty lidandet kan bli stort. Besvikelserna många. Garantierna färre. Och älgunden är inte lika lättplacerad och tyst som ett kylskåp. Hårar dessutom. Både kylskåp och älghund fordrar uppmärksamhet i juli. När det är som varmest.

Jag slutar aldrig att förvånas över hur spontant och oöverlagt älghundsvulpar förvärvas. Och vad som kan påverka beslut och avgöranden.

Man ringer och svarar på en annons. Inte sällan långt bort från hemorten. (Ju längre hemifrån en hund förvärvas, desto bättre är den väl, eller...)?

Uppfödaren verkade trevlig och trovärdig på telefon. Det var också bekant att frun till uppfödaren var Lucia i staden 1963. Och att fadern till valparna hade gott rykte i Dalarna.

Val av hund fordrar noggrannhet och konsekvensanalys. Förberedelser och förutsättningsgenomgång.

Sedan alla inblandade; familjen (ev. grannar) säkerställt om det positiva i att det kommer en älghund till huset gäller det val av ras. Exempelvis Hälleforsunden.

Därefter val av kön. Tik eller hane. När är valparna födda? När inträffar ev. löpperiod?

Sedan; hur mycket jakt har jag? Markernas omfattning? Licensens volym? Är det många hundförare? Får jag gå med hund varje dag? Är jaktlaget stort med många medlemmar och flera särintressen? Typ; älgjakten skall klaras av snabbt och inte vara någon långsam utdragen process. Är man överhuvudtaget positivt inställd till att det skaffas älghund till laget? Är Jantelagen omfattande? Osv.

Vilken ska man välja???

Härstamning. Här måste man ha tid på sig. Att fråga många. Inte bara uppfödaren och dennes fru. Och Lillflickans slutsatser. Eller pojakens analys. Utan de som jagar med valparnas föräldrar. Specialklubbens avelsråd; om de överhuvudtaget känner till parningen. Genetik är svårt. Oprecist i djuravel. Långt eller kort. Högt eller lågt. Och definitionskrävande. Hör här; älghundsmän som samtalar med varandra! Och användningen av ord och dess innebörd. Vi för över det på älghundar. Ord som lugn kan också vara släkt med slö. Jaktidiot kan vara lika med stort intresse. Ordet envis kan bytas ut mot fullföljande. Påhäng på älg i 30 minuter kan vara för länge i Halland men alldeles för kort i Norrbottens inland. Gott samarbete och trångsökt. Hör det ihop? Vidsökt, är det samma sak som självständig?

Sådana frågeställningar bör passera genom den gråa barken. Dessa tankar tar inte många sekunder Men de är nödvändiga.

Valet och slutsatserna är ändå dina. När du väljer kylskåp medföljer en generell skötsel-anvisning och felsökningsinstruktion. Icke på älghund.

Sedan du tagit beslutet om valp från bestämd kull. Då kanske du ev. får välja valp. Nu kommer beslut om färg, huvudstorlek, bett, framfusighet, frimodighet osv in. Och valet är inte lätt. Rekommendationer lämnas inte.

Så här kan jag skriva troende mig om en viss auktoritet på området. Men den har hela tyngden som hos en berusad fjäril när allt kommer omkring. Ty det går att misslyckas. Om det förbereds dåligt.

Mitt intryck är att Hälleforshundklubben arbetar noggrant och målmedvetet. Då är mycket vunnet. I en svår ”marknad”.

God tur!

*Lennart Holmsten
Bergsjö*

Birger Carlzén hämtar sin valp "Lattis" i Ruskemåla, Nybro

Avelspolicy för SKK

Avel och uppfödning av rashundar är fundamentet i Svenska Kennelklubbens verksamhet.

I Svenska Kennelklubbens stadgar, första satsen i målbeskrivningen, riktas intresset mot avel genom texten; ”att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt, jaktligt och exteriört fullgoda hundar”. Detta följs upp i statuter för Svenska Kennelklubbens förnämsta utmärkelse Hamiltonplaketten med texten; ”plaketten kan tilldelas den som genom framgångsrikt arbete gagnat hundaveln och häri genom i hög grad främjat klubbens syften”.

Hundavel och därmed hundrasers utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur samt på den användning som dessa får. Ärftlig variation är en förutsättning för hundrasers möjlighet att utvecklas och anpassas till framtidens krav. Därför skall avel och utveckling

av rashundar vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar avses att den inte leder till spridning av anomalier avseende hälsa, mentalitet eller funktion, eller tömmer rasen på genetisk variation.

Svenska Kennelklubben ansvarar för rasbildning, rasutveckling och rasvård.

Rasbildning innefattar:

- Skapandet av nya raser.
- Uppbyggnaden av nya populationer av raser som redan förekommer i andra länder.
- Återuppbyggnad av raser som p g a liten numerär och hög släktskapgrad är i behov av detta.

Matdags i kullen

Rasutveckling skall präglas av en målinriktad och långsiktig anpassning av hunden till de krav som kan ställas på en exteriört och funktionellt bra hund med god hälsa.

Rasvård kan innefatta genetiska hälsoprogram avseende såväl fysisk som mental hälsa samt övergripande hälso- och avelsprogram på populationsnivå. Typfall; restaurering av raser där väsentliga egenskaper gått förlorade eller oönskade egenskaper fått stor spridning alternativt raser som har mist stora delar av sin genetiska variation.

Kombinationer av dessa åtgärder kan förekomma i enskilda raser.

Avel och uppfödning skall ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftningen och Svenska Kennel-klubbens grundregler.

Svenska Kennelklubben skall medverka till utformningen av rasspecifika avelsstrategier samt;

· Prioritera avel för mentala egenskaper anpassade till rasens funktion och dagens samhälle.

· Prioritera avel som gynnar avkommans möjlighet till ett långt liv utan hälsostörningar.

· Prioritera sådan avel som värnar som rasernas naturliga fortplantningsförmåga.

· Prioritera sådan exteriör avel som gynnar god funktion och minskar risken för anomalier hos avkomman.

· Verka för att minska antalet avelspärrar som begränsar möjligheterna till ett effektivt utnyttjande av befintliga hundmaterial. Om möjligt ta bort avelshinder mellan rasvarianter/raser vilka bygger på olikheter i enskilda genpar t ex färg, hårlag och storlek.

· Motverka s k matadoravel d.v.s. överutnyttjande av enskilda individer eller grupper av närbesläktade individer i aveln.

· Verka för en minskad andel nära släktskapsparningar för att därmed minska inavelsökningen i hundraserna.

En valpkull i full lek med "morsan" Gissa

Årsstämma

Härmed kallas du till Hälleforshundklubbens årsstämma för 1999.

Stämman hålles lördag 10 juni i Hällefors, i Örebro län.

I samband med årsstämman arrangeras en mönstring (bedömning) av hälleforshundar.
Mönstringen sker kl. 10.00-14.00. Domare är Lennart Holmsten, Bergsjö.

Anmälan av hund sker till :

Kent Andersson Hammarvägen 15,

712 32 HÄLLEFORS, Tel: 0591-515 19.

Du kan ringa honom mellan **kl 18.00-20.00**. Avelsbesked medtages, om sådant inte lämnats tidigare.

Skyllat från huvudvägen i Hällefors visar vägen till mönstringen.

Efter mönstringen hålls årsstämma i OVAKO steel:s konferanslokal.

VÄLKOMNA !

Logi !

Sörälgens Camping, Sikfors, Tel: 0591-151 50

Hällefors herrgård Tel: 0591-10089

Vandrarhemmet Två Krohn:or Tel: 0591-12710

Årsstämma i Hälleforshundklubben

00-06-10, lördag kl. 14.00-17.30 i Hällefors

Samman kallat av: Styrelsen

Mötesdeltagare: Medlemmar i Hälleforshundklubben

— Dagordning —

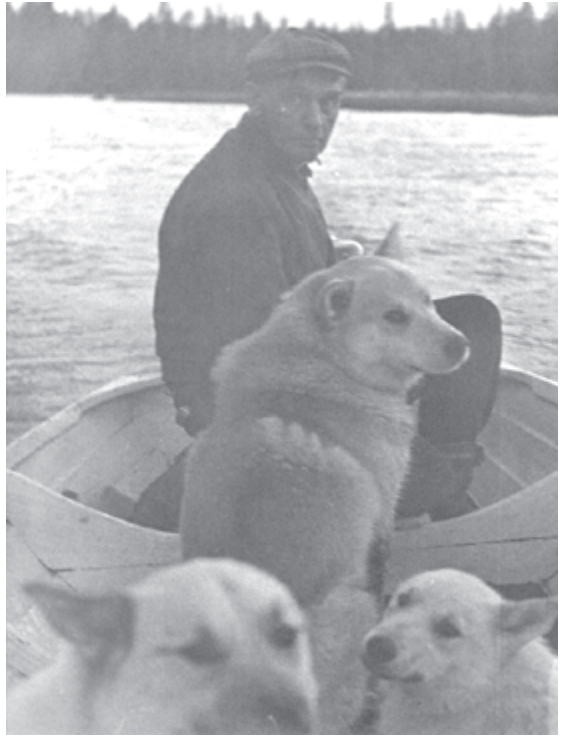
- 1 Mötet öppnas
- 2 Justering av röstlängd
- 3 Val av mötesordförande
- 4 Dagordning fastställs
- 5 Anmälan om av styrelsen utsedd stämmosekreterare
- 6 Val av två justeringsmän och två rösträknare
- 7 Fråga om årsstämman blivit behörigen utlyst
- 8 Föregående årsmötesprotokoll
- 9 Föredragning om balansräkning samt av styrelse och revisionsberättelser
- 10 Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
- 11 Fastställande av medlemsavgiften
- 12 Val av styrelse
- 13 Val av revisorer
- 14 Val till valberedning
- 15 Inkomna motioner
- 16 Information från lokala älghundklubben i Bergslagen, Ordf, Karl-Gunnar Lindqvist
- 17 Övriga frågor

Övrig information

Efter avslutad stämma inbjuder klubben mötesdeltagarna till en enklare middag. Anmälan till Kent Andersson.

Bilder från förr

Jonas Gulin med hundarna Gajo, Hanka och Murri bilden tagen omkring 1970.

En duktig älghund (Gej född 51) i medelpunkten .

*Sixten Brodin med hunden
Lobo född 1967, uppf
Jonas Gulin*

*God jaktlycka
tilldrar sig ett
stort intresse...*

Berättelsen om ett eftersök

Tisdagkväll, en kväll i september, strax efter sporten, och klockan är nästan läggdags då telefonen ringer. Antingen är det eländes elände eller en ny vilto-lycka. Det var det sistnämnda, en vuxen älg påkörd och sannolikt skadad då den slagit omkull på vägen och bilen hade skador på framlyktor och motorhuv.

En vädjande blick på tandborstande hustru, kan du inte följa med och hjälpa till ? Jodå, en dryg halvtimme senare var vi på plats. Hustrun, som heter Elisabeth skulle ta spår-
linan med hällforsaren Nalle i ”fören” och jag tog ansvaret för vapnet. Vi bestämde oss för att spåra ca 500 meter och låg den inte inom det avståndet så skulle vi bryta. Vi gick med Nalle i vägrenen mot olycksplatsen och plötsligt kastar han sig med dödsförakt rakt ut i terrängen. Hustrun blir plötsligt mycket ”lättfotad” och försvinner efter, antingen hon vill eller inte. Något hundratal meter senare lyckas hon få stopp på ekipaget genom att sno spår-
linan runt en liten tall. Hon konstaterar att det nog är lämpligare med ombytta positioner eftersom Nalle är alldeles för stark för henne.

Vi lugnar ner oss lite och kontrollerar spåret, jodå, det var som befarat, blod och därtill ganska rikligt. Det var nattsvart och även om jag släppte Nalle och han lyckades ställa så var utgången inte självklar. Vi bestämde oss för att spåra ngt hundratal meter till med ombytta roller. Nalle fick klartecken och det bar av igen. Jag som hade pannlampa och skaplig vetskap om terrängen klarade mig bra men Elisabeth blev tämligen snart avhängd i den tuviga smålandsmynnen.

I efterhand har jag fått klart för mig att det var tur jag inte hörde vad hon tyckte och tänkte om situationen. Spårningen blev dock inte speciellt långvarig, ingen sårlega trots mycket blod gjorde att vi bröt efter förutbestämda ca 500 meter, som nog blev sex eller sjuhundra. Vägen tillbaka till bilen var inte lika rak och enkel som i linan efter Nalle, men vi tog i alla fall lite nattamat hemma i köket vid 02.00-tiden.

Några timmar senare i knapp gryning var jag ensam på plats igen. Nalle fick ånyo kommandot ”sök spår” och det bar iväg samma resa som tidigare. Vi spårade ca fyra kilometer innan jag märkte på Nalle att det blev intressantare. Jag släppte honom och han stack iväg, tyvärr kom vi för nära och älgen var på benen, med ett oroligt gångstånd, och sken som följd. Jag hittade spåret och sårlegan och kunde konstatera ovanligt mycket blod,. Det tydde på att skadan var belägen någonstans framtill på älgen. Gångståndet avlägsnade sig och jag anade att det skulle gå norrut mot en bred å där älgarna alltid skakade av sig hundarna på denna del av marken.

Jodå, plötsligt blev det knäpptyst och jag förstod att älgen simmat över ån, Nalle har aldrig gillat att bada och följde inte efter denna gång heller. Nu var älgen inne på grannmarken som är en av smålands större flygbaser. Nalle kom tillbaka och jag fick telefonkontakt med flygbasledningen som gav klartecken för fortsatt eftersök inne på basen, men jag måste vara borta senast 13.00 då det skulle ske en flyguppvisning.

För att komma över ån krävdes ca två kilometers förflyttning och sedan lika långt tillbaka, då Nalle i lina sökte spåret igen. Han

hittade det, och det bar iväg in mot själva start och landningsbanorna och vi befann oss efter en stund på en tio meter bred asfaltsbana. Nalle spårade med bestämdhet, men efter några hundra meter runt mittlinjen på taxibanan talade jag om för Nalle att han nog var fel. Jag tog honom av spåret och gick tillbaka till terrängen före taxibanan. Samma resa igen, och jag kom på att man kanske skulle kolla asfalten. Jodå, ännu en gång fick jag konstatera att hunden hade rätt, blodspåren syntes tydligt med ca 30 centimeters mellanrum, att man aldrig lär sig!!

Hade jag bara tittat upp hade jag förmodligen sett älgen då vi möttes, spåret gick nämligen 1400 meter på taxibanan, korsade ett 50 meter brett skogsparti och tillbaka på huvudbanan 1100 meter. Det är praktiskt med avståndsmarkeringar, det borde vi införa i skogen så vi hundförare kunde tala om hur långt vi verkligen går en jakttag.

Efter denna makabra ”resa” började jag så smått fundera på vad det egentligen var för en älg vi spårade och vad för skada den hade, men det skulle bli värre.

Då spåret lämnade huvudbanan släppte jag Nalle, vi var nu på väg in i marker där ingen av oss någonsin satt sin fot och situationen var nästan absurd. Skadade älgar som springer flera kilometer på flygvapnets asfalterade start och landningsbanor är tämligen ovanligt. Hur skulle detta sluta?

Cirka tio minuter senare var Nalle ifatt och nu lät det äntligen som om han fått stopp på älgen, ståndskalet lät förtroendeingivande några kilometer norröver. Jag tog det lugnt och passade på att ta en kaffeslurk och de två enda medhavda smörgåsarna.

Efter en dryg halvtimme började jag gå mot ståendet och då jag var cirka 300 meter ifrån blev det tyst. Vad hände, ? Nalle mötte mig och jag manade på honom. Han tittade frågande på mig och strax efteråt kunde konstateras att älgen gått vatten igen. En cirka 500 meter bred vik från sjön Bolmen låg framför oss och älgspåren med tillhörande blod ledde rakt ut i viken.

Nu var vi tvungna att söka hjälp i en närliggande by och jaktlaget, där hustrun i huset hos jaktledaren tittade förvånad då jag knackade på och förklarade vad som hänt. Samtidigt passade jag på att fråga om det möjligtvis fanns en banan och några glas saft att tigga. Vätskebalansen och blodsockerhalten var nämligen nere på en nivå där alla röda lampor och larmsignaler ljöd efter ca 11 kilometers förflyttning fågelvägen .

Det blev kaffe och smörgås mm och jaktlaget samlades runt bordet för att hjälpa till. Passkyttar ställdes ut och vi började om, genom att gå med Nalle i lina längs andra sidan av sjövikens, spåret hittades igen och det bar iväg längs en traktorväg. Vi spårade cirka två kilometer längs denna traktorväg och kom sedan ut på en större landsväg. Älgen fortsatte längs denna tills nästa närbelägna vatten dök upp, ännu en vik av Bolmen. Här lyckades den inte ta sig ut pga djup gyttya och dy, utan vände upp på vägen igen.

Nytt rådslag, fortfarande blod i spåret, vi var överens om att det kom från vänstra delen av framkroppen. Alla ben var dock hela och det mesta tydde på att blodet rann längs vänster framben och ner i spåret.

Ny utställning av passkyttar, spårningen fortsatte nu på en ny traktorväg och efter ytterligare några kilometer var vi inne i en försögsöde stugby. Spåret kryssade mellan

sommarstugorna, det slutade med att älgen gått mellan en vedbo och en altan där utrymmet var ca 80 centimeter brett, därefter ner till den öde badstranden, förbi rutschbanan och båthamnen och rakt ut i sjön Bolmen.

Stränderna på de intelligande uddarna söks av utan resultat. Klockan 15.30 samlas jaktlaget runt älgspåret i badsanden och med hatten i hand och en förtvivlad blick ut mot Bolmens storsjö konstaterar vi att vi misslyckats.

Vad hade älgen för skada? Den har varit i rörelse cirka arton timmar och släppt blod i spåret hela tiden och förflyttat sig ca 22 kilometer utan att stanna mer än en gång. Ingen har sett den sedan olyckan mer än Nalle, och han vägrar tala om vad som var fel med älgen. Efter 8,5 timmars eftersök tvingas vi ge upp utan veta ett dugg mer än när vi började, det känns hårt.

Idag, ett halvår senare är vi inte ett dugg klokare, ingen i trakten har varken sett eller hört talas om någon skadad älg som stämmer in på beskrivning och händelseförlopp.

Simmade den med berätt mod rakt ur i sjön Bolmen och drunknade?? Ja, vi lär aldrig få svar. Det enda svar jag har är att Nalle gjorde vad han kunde för att hitta den skadade älgen, men det räckte inte denna gång. Kanske vi någon gång kan berätta om de lyckade eftersök vi gjort, men det är av misslyckande man lär ??

Wåge Lundgrehn

Kända parningar

Hund Tik	Jakt-förmåga	Härstamning	Exteriör	Uppfödare	Valpar väntas/födda
Gorby Lilly	X	X X	X X	Arne Runden Mikael Larsson 0680-280 07	00-02-28, 2st
X:et Puma	X	X X	X X	Jan-Erik Bjermkvist Åke Thorén 0651-800 28	00-02-17, 5st
Nalle Zinta	X	X X		Wåge Lundgren Persson, 0346-772 03	00-03-05
Gajo Jessi	X	X X	X X	Leif Pedersens Forslars, 0280-340 85	00-04-20, 7st
Lukas Bira		X X	X X	Lars Granbacka, 0695-103 07	00-01-31, 9 st
Froj Ninja		X X	X X	Sune Elebro Hans Eriksson, 0940-104 73	00-04-06, 5 st
Dacke Moa	X	X X	X X	Christer Rykerts Agneta Larsson, 0680-280 97	00-02-01, 5 st
King Nilla		X X	X X	Stig Westerlund Åke Nilsson, 0934-150 93	00-04-13, 5 st
Argus Myran	X	X X	X X	Nils Sundström Jan-Erik Bjermkvist, 060-804 20	00-06-11
Ricko My		X X	X X	Nils-Erik Hansson Kent Henriksson, 0696-220 98	00-08-01
Kito Ria	X	X X	X	Christer Gavelin Hans Bergström, 0911-139 34	00-05-15
Puck Tanja		X X	X X	Bernth Gottås Thure Norberg, 0933-800 25	00-07-01

För rådgivning och information ber vi Er kontakta avelsrådet före parning och valpköp.

- Min hund är lika klok som jag själv.
- Jasså! Det var ovanligt att höra. Annars brukar ju folk skryta om sina hundar.

- Men Olle lilla, varför är du så blöt om benen?
- Vi lekte hund, förstår du mamma, och jag var lyktstolpe.

Björnjakt i Sorselemarkerna

När man pratar jakt och uppfödning av Hälleforsare, kan man knappast hoppa över Allan Robertsson i Sorsele. Denne trygge och kunnige norrlänning med jakt och hundar i blodet sedan modersmjölkens tid. En personifierad entusiast av Hälleforsare. Många spännande älgjakter har utspelats på hans jaktmarker och ett stort antal älgar har fått bita i gräset för hans hundar.

När jag ställer frågan till Allan om vilken är din bästa hund, svarar han utan betänketid, Pluto, en kullbroder till Jacko. Pluto och Jacko härstammar från den första kullen av tre från Vallentin Karlssons, King, mamman var Allans tik Sassa. King kom från Jonas Gulins uppfödning.

Vad är det då som gör att Allan valt just Hälleforsare? Han funderar en stund och svarar sedan, den passar mig och den är bäst. Den är stabil, stark, oöm, enastående familjehund, god jaktlust och genomärlig.

Ett av de stora ögonblicken i Allans minnesarkiv, är Plutos kontakter med björn. Första björnjakten skedde redan när Pluto var tre år, den följdes av flera, men någon björn blev inte fälld förrän han var sex år. Så här berättar Allan om den spännande händelsen. Den fjortonde oktober 1988 var jag ute i markerna för att jaga älg eller förhoppningsvis björn. Dagen innan hade vi skjutit en älgkalv och därvid noterat att en björn uppehållit sig i närheten av i akt och mening att gräva sitt ide för vintern. Det var sålunda självklart att

Pluto 9år

Pluto och jag drogs mot det området. Efter en stund började Pluto visa tecken på att det var dags att svepa av selen. Efter en stund exploderade luften av hans klangfulla skall. Allan avancerade mycket långsamt, i stort sett krypande. Han hade då redan förstått på Plutos skallgivning att det rörde sig om björn.

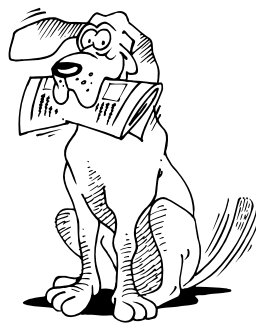
Nu började björnen flytta på sig och skallen övergick i gångstånd. Efter några hundra meter blev det fast stånd igen. Allan hade nu krupit fram till kalvräntan från gårdags jakten, där kunde han tydligt se att björnen fört sig av läckerheterna till Pluto började störa honom. Både av den besvärliga framryckningen och spänningen hade nu pulsen stigit till vad man skulle kunna uttrycka det "max". De sista hundra metrarna tog en avsevärd tid att avverka, dels av att björnen krupit in i en nästan ogenomtränglig slyskog.

Pluto som nu började tycka att husse skulle göra något mera konkret, var framme ett antal gånger för att söka stöd. Nu var Allan inne på ett avstånd av femton till tjugo meter från nalle. Trots det ringa avståndet var det svårt var det svårt att se björnen för att kunna avlossa ett säkert skott. Till sist makade björnen på sig så mycket att skott kunde avlossas. Allt slutade väl och Allans puls kunde återgå till mera normala slag. Det visades sig vara en björnhanne med en slaktvikt på 146 kg som fälltts.

För Pluto sköts förutom björnen ett stort antal älgar. Med en sådan hund och en sådan husse har livet många glädjande ögonblick att se tillbaka på.

Nils Bäcklin

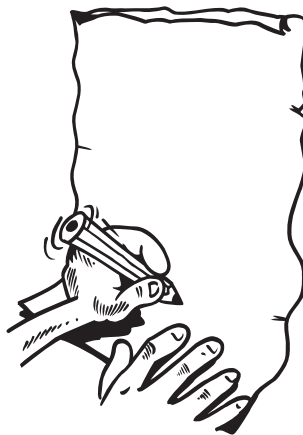
Den mycket skrytsamma smålänningen var i Alaska för att jaga björn. För att bota hans skrytsamhet blev han utskickad att hämta en björn med bara händerna. Han mötte en björn blev livrädd, rusade hem mot stugan med björnen efter sig. Någon meter från stugan snavar smålänningen. Björnen rusar över honom vidare in genom stugdörren som stod öppen. Smålänningen skyndar då till dörren stänger den utifrån och ropar in. "Skynda er att få björnen så hämtar jag en till"

Nytt upprop till alla medlemmar.

I förra medlemsbladet uppmanade vi våra medlemmar att anmäla sitt eventuella intresse för dokumentation av "Hälleforsaren" i bokform.

En del svar har inkommit. Vi behöver dock fler anmälningar för att kunna överblicka tryck-kostnader m.m.

Nils Bäcklin

Svarstalong.

(Vill du inte klippa sönder tidningen så går det att skriva av talongen)

Jag är intresserad av att köpa boken om Hälleforsanden.

Antal ex.....

Namn.....

Adress.....

.....

Talongen skickas till:

Nils Bäcklin

Tisnarbaden 24

641 91 KATRINEHOLM

Tel: 0150-344 218

Medlemserbjudande

Nu är det möjligt att köpa varor med påtryckt klubblogo. Dessutom är det möjligt för den som önskar att köpa äldre exemplar av vår tidning. Alla nummer finns.

Keps med logo: 85 kr/st

T-tröja med logo: 60 kr/st

Jacka med logo: 375 kr/st

Tidning: 10 kr/st

Kontakta Bo Tobiasson tel: 090-50306

Betalningsmottagare: Hälleforshundklubben Pg. 8304878-5

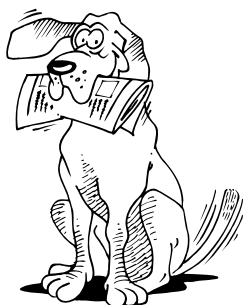
Stolt berättade godsägaren, på ett jaktkalas, när han en gång sköt en stor älg i bakbenet och kulan gick in bakom örat så att älgen dog.

Vännerna protesterade, men godsägaren vände sig till drängen Johan och sa:

-Fråga Johan.

-Jo, älgen kliade sig bakom örat och då sköt godsägaren.

När gästerna gått sa Johan: Ljug inte så långt isär nästa gång, för det är så fördömt svårt att få ihop det.

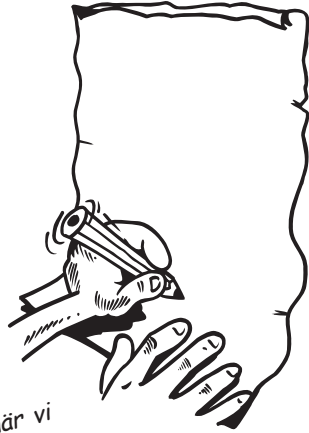

Hjälp!!

Skall vi kunna göra vårt medlemsblad till något riktigt bra, så behöver vi din hjälp!

Fatta pennan och skriv, vi väntar på **ditt** bidrag. Allt material som berör hundar och jakt är av intresse.

Bilder, filmer, videos, artiklar, jakthistorier, insändare, synpunkter osv, allt material som kan publiceras i vårt medlemsblad är välkommet.

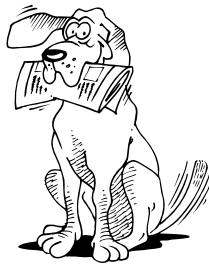

Efter den första jakt dagens slut på kvällen, när vi sitter och dricker kaffe, säger Johan till August?

- Såg du några älgar idag August?

- Ja, visst gjorde jag det.

- Det kom fram nio älgar till mig, och innan jag hade bestämt mig, vilken jag skulle skjuta först, så hade de försvunnit allesammans

- Jo, ni barn, sa fröken i småskolan, här i Småland fanns det både björn och varg för hundra år sedan.

Då tittade lille Jesper upp och sa:
- Då var väl fröken rädd?

Kommer inte nästa nummer snart??

*Hälleforshundklubben
Lärkstigen 11, 918 31 Sävar*